

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(ב) נבי' דמתייב בהן
 נסתר: (א) חס' אלה
 רכישתי אלה, חור'מ ויבי
 קי'א דם: (ד) רש' דיה
 דנאלתא נכל מכל כל
 נעמא: (ד) ר'ה גבויה
 וי' נעול' וימל'
 גברולת שחמ'ס נחמ'ס
 (ס) ר'ה אלה משמנה וי'
 שולא, ר'ה וי'ש נבי' ד
 (ז) דחמס'ס ס'ס מ'ס שולא:
 (ח) ר'ה נכל וי' רשוא'
 למחמ'ס דרור' רשעמ'
 עוברתו הס'ד: (י) חור'
 דיה כל וי' ומל' ברביה
 מעי':

גליון הש"ס

תוס' ר"ח ארם שא"ן בו
ובר' קד סוסו. מ' לוג הוא
כ' לטרין ולטרין הוא
מאה וזו כיהודה כדלית'
כירושלמי הונח ברש"י
דפרומות מ"ח נמלל לוג
הוא שני מאות וזו שהם
מאה פלעים כגליל ורביעית
הלוג הוא כ"ה פלעים.
(ברית שלם על ספר החומה פ'
מ' משא):

תוספות שאני

אפי' עשה צדקה במהר
באמרו חכמינו במהר יצא
(אף) לו דילי לא יבא.
והבי' אמרנו במדרש משלי
(אף) כי כאשר באו לנו
אשר יש ונודמן לו עני
ואתו נתנו לו מרטה
לצדקה ואמרו לא היה
הקשה? המון לי אותו עני
לצדקה צדקה אלא איך
מחל לי אותו עני על זה
אשר יד לי אתו יצא; אבל
מכל כל בארחת מלך ביה
אף יקר את אברהם מכל
יצחק ויעקב ואחיל מכל.
צדקה תביא ענין לי כל
ידיא וכל אשר נתן לי
נבחר ממוחל ידע ירשא
(צדקה) כי יס' ה' ושמע
אמר נבחר ממוחל ידע
ה' נבחרת ממוחל ידע
שמענו עליו ירשנו עמי
רבים ידע סכנתה תאמנונו
עליו כח נדע אמנונו
כלו וירשנו עמי ידע סכנת
השם אחרותיו. השם
מצוה נבחר שוכר:

אן גראס דזיל יעפּה אָף שטאַט
ניטן מיד ליד אָף אַזאַ לאַ
יַעקאָ.

המקנא פרק ראשון סופה

ה.

לפרוץ של העני והכי משמח יד הנותנת ליד אף הוא לא ינקח: דכתיב ביה מתן כספר כו'. לאו דשיח
 א ש'אע"פ שכתבה אף וחימה אינו מכפר על גסות הרוח: אזהרה. שלא יהא גם רוח: ורס לבכר
 והה שבויה את צוראו ובשכחה הוא מזהר השמר לך פן תשכח: מסמטע. מחשיבותו: רומז מעט.
 תקיים: והוא. ואם חזר ונעשה עניו שממך את עצמו: ככל. כאותן שנאמר בהן כל: יקפולו.

אפילו עושה צדקה בסתר דכתיב (ב) ימתן בסתר יכפה אף וגו' לא ינקה מדינה של גיהנם אזהרה לגסי הרוח מנין אמר רבא אמר זעירי זשמענו והאזינו אל תגבהו רב נחמן בר יצחק אמר מהכא יזרם לבבך ושכחת וכתבי' השמר לך פן תשכח את ה' אלהיך וכדרי' אבין אמר רבי אילעא (ד) ראמר רבי אבין אמר רבי אילעא כל מקום שנאמר השמר פן ואל אינו אלא בלא תעשה דרש רב עיירא זמנין אמר לה משמיה דרב אסי זמנין אמר לה משמיה דרב אמי כל אדם זמנין דהאמר דהיה ליה ארבעה זמנין וזמנין

17. וְרוּחַ מִנְּהָם יִשְׁמָעֵאל מִשָּׁל אֲדָם שְׂדֵרָה גְבוּהָה גְבוּהָה הוּא מִלְכָּמָה: 18. וְיֹאֵת רֹכַח וּשְׁפָל רוּחַ כִּי הוּנָה וְרַב חֶסֶדָּא חָד אֲמַר אֲתָּא דְכָא וְחָד אֲמַר אֲנִי אֵתָּה דְכָא וְכִמְתַּבְרָא כִּמְדִּי אֲנִי אֲתָּה דְכָא שְׁהִירֵי הֶקֶב־הָ הֵנִיחַ כֹּל הָרִים וּגְבֻעוֹת וְהַשְׂרָה שְׁכִינְתּוֹ עַל הָרִים כִּנֵּי וְלֹא גָבַה הָרִים סִינִי לְמַעְלָה אִ"ר יוֹסֵף לְעוֹלָם יִלְמַד אֲרַם מִדְרַעַת קוֹנֵה שְׁהִירֵי הֶקֶב־הָ הֵנִיחַ כֹּל הָרִים וּגְבֻעוֹת וְהַשְׂרָה שְׁכִינְתּוֹ עַל הָרִים סִינִי 19. (וְהֵנִיחַ כֹּל אֵילָנוֹת מְזֻבּוֹת וְהַשְׂרָה שְׁכִינְתּוֹ בַּסֶּנֶה) אִ"ר אֲלֵעִזָּר כָּל אֲדָם שִׁישׁ בּו גִּסּוֹת הָרוּחַ רָאוּי לְגַדְעוֹ כְּאִשְׁרֵיהֶם כְּתִיב הֵכָּא 20. וְדַרְמֵי הַקּוֹמָה גְּדוּעִים וְכְתִיב הָתָם 21. וְאִשְׁרֵיהֶם תִּגְדְּעוּן וְאִ"ר אֲלֵעִזָּר כָּל אֲדָם שִׁישׁ בּו גִּסּוֹת הָרוּחַ אֵין עֲפָרוֹ נִעְרַר שְׁנָא 22. הִיִּקְצִיו וְרִנְנוּ שְׁכֵנֵי עֲפָר 23. שְׁכֵנֵי בַּעֲפָר לֹא נִאֲמַר אֲלָם שְׁכֵנֵי עֲפָר מִי שֶׁנִּשְׁעָנָה שָׁכֵן לְעַפָּר כִּחְיוֹ וְאֲמַר ר' אֲלֵעִזָּר כָּל אֲדָם שִׁישׁ בּו גִּסּוֹת הָרוּחַ שְׁכִינָה מִלֵּילָת עֲלִיָּו שֶׁנִּאֲמַר 24. וְגִבּוֹהֵי מִדְרַחֲקִי יִדְעוּ דְרַשׁ כִּי עוֹיְרָא וְאִיתִימָר בִּי אֲלֵעִזָּר בָּא וְרֹאה שְׁלֹא כְּמֹדַת הֶקֶב־הָ מִדְרַחֲקִי בִּשְׂרָה דְרַם מִדְרַחֲקִי בִּשְׂרָה דְרַם 25. גְבוּהָ גְבוּהָ אֵת הַגְּבוּהָ וְאֵין גְבוּהָ רֹאהָ אֵת הַשְּׁפָל אֲבָל מִדְרַחֲקִי הֶקֶב־הָ אֵינוֹ כֵּן הוּא גְבוּהָ וְרֹאהָ אֵת הַשְּׁפָל שְׁנָא 26. כִּי רַם ה' וּשְׁפָל יִרְאֶה אֲמַר רַב חֶסֶדָּא וְאִיתִימָר מִר עֻקְבָּא כָּל אֲדָם שִׁישׁ בּו גִּסּוֹת הָרוּחַ אֲמַר הֶקֶב־הָ אֵין אֲנִי וְהוּא יִכּוֹלֵן לְדוֹר בְּעוֹלָם שְׁנָא 27. מִלְּשֵׁנִי כִסְתֵר רַעְיוֹ אֹתוֹ אֲצִמִּית גְּבַה עֵינַיִם וְרַחֲב לִבִּי אֹתוֹ לֹא אוֹכֵל אֶל תִּקְרִי אֹתוֹ אֲלָם אֹתוֹ לֹא אוֹכֵל אֵיכָא דְמִתְנִי לֵה אֲמַסְפִּיר לְשׁוֹן הָרַע שְׁנָא 28. מִלְּשֵׁנִי כִסְתֵר רַעְיוֹ אֹתוֹ אֲצִמִּית אִ"ר אֲלֵכְסַנְדְּרִי כָּל אֲדָם שִׁישׁ בּו גִּסּוֹת הָרוּחַ אֲפִילוֹ רוּחַ קִימְעָא עוֹכֶרְתָּ שֶׁנִּאֲמַר 29. וְהַרְשָׁעִים כִּים נִגְרַשׁ וְמוֹהֵי שִׁישׁ בּו כְּמֹה בְרִיעִית רוּחַ קִימְעָא עוֹכֶרְתָּ אֲדָם שָׂאִין בּו אֲלָם 30. יִרְבִּיעִית 31. אֲחַת עֲשָׂרִי אִ"ר רִחִיב בִּי אִשִּׁי אֲמַר רַב תַּחֲ צִירִיךְ שִׁירָה בּו חֲלָל שְׁמֻנָּה בְּשִׁמְנִית אִ"ר הוּנָה בְּרִיה דְרַב יְהוֹשֻׁעַ וּמַעְמָרָא לִיָּה כִי סַאסָא לְשִׁבּוּלָתָא אֲמַר רַבָּא 32. בְּשִׁמְתָא דֵּאִית בִּיָּה וּבְשִׁמְתָא דֵּלִית בִּיָּה אִ"ר נַחֲמָן בְּרִי יִצְחָק 33. לֹא מוֹנֶה וְלֹא מִקְצָתָה מִי וְזוּמַר דְּכְתִיב בִּיָּה 34. תוֹעֵבָתָה ה' כָּל גְּבַה לֵב אֲמַר חֻזְקִיָּה אֵין תִּפְלָתוֹ שֶׁל אֲדָם נִשְׁמַעַת אֲאִ"כ מִשִּׁים לְבֹו כְּבִשְׂר שְׁנָא 35. וְהִיָּה מוֹרִי חֲדַשׁ בְּחֲדַשׁוֹ [וְגו'] יָכָא כָּל בִּשְׂר לְהַשְׁתַּחֲוּת וְגו' אִ"ר זִירָא בִּשְׂר כְּתִיב בִּיָּה 36. וְנִרְפָּא אֲדָם לֹא כְּתִיב בִּיָּה וְנִרְפָּא אִ"ר יוֹחָנָן אֲדָם אִ"ר פֶּר דָּם מִ"רָה בִּשְׂר בִּיָּה 37. וְיֹשֶׁה סִי' וְחַה רִ"מָּה אֵיכָא דְאֲמַרְי שְׁאוּל דְּכְתִיב בְּשִׁין אִ"ר אִשִּׁי כָּל אֲדָם שִׁישׁ בּו גִּסּוֹת הָרוּחַ לְסוֹף נִפְתַּח שֶׁנִּאֲמַר וְלִשְׁתָּא

משקל קטן הוא ויחיו (י) עובלם, כלומר כרץ שהיה בו מעט גאווה שלא יהו קלי הראש מסתוללין ובעצמם: ומעטרא ליה כי סאפא לשיבסא. נסות מועט נאה והוגנת לו לתלמיד חכם ומעטרתו דאיה ביה. נסות הרוח: ובספסא דליה ביה. נסות פורתא לפי שאין בני עירו יראים ממנו ואין בו אף יספון אדם לא כבולה ואלא במקנאסא דמי וסור מלי דקרי ליה קרא עובטא ה': כבסר. שהוא רך ולא אוחס שהם כשר יצואו ויחללו כי הם נשמעים לפני אצל נביא הרוח לא יצואו: כסר כסיב ביה ונרפא. כי ביה כסר כסיב ביה. נגע לרעת כי תהיה בלתי אצל מביי בחד מיבייה ונרפא לפי שדרכך תאכל ב' להתרפאות מיסוריך הבאין עליו אצל מי שהוא קשה כאדמה אין רפואה למחיותו: אדם. מרה. כלומר כולו הבל לכך אל יתגאה. מרה היא ליתולות מרה היוגאה מן המריה שבכבד שיניי השמים ולפי המאכל שאוכל ועל ידיה באין חליים ונגעים ומכאובות ים שקורין בדבדי מריה אדומה: שאול. מקום שאול ביתו: נפסח. מתעמט מחשיבותו ועשה פחות בלגשים: ולשאת.

עין משפט
נר מצודה

כא א ב מ"י פ"ג מהל'
דעות הלכה ג:

תורה אור השלם

- [illegible]